

Index

clientulorum incidentia pénam falsi, ibidem, nn. 212.
 Ad probandam falsitatem admittuntur testes alias inhabiles, ibid. nu. 258. (natur, ibid. nu. 316).
 Testis recipiens pecuniam non tamē falsum deponens, an pū. Falsum quibus modis committatur in scripturis, §. falsum n. 118. Et ex quibus inducatur suspicio falsi, ibid. nu. 119. Et ex quibus presumptionibus, ibid. nu. 107. Falsum, quomodo, & quando possit evitari in productione, & viu instrumenti, vel attestacionum, §. falsum, nu. 128. Falsum in multis casibus perpetrat, ibid. nu. 190. Et de eo, qui singit se creditorem mercatoris de aliqua re in pre iudicium aliorum creditorum, ibid. nu. 191. Et de falsitatibus ponderum annonae, similibus, ibid. nu. 192. Falsum committens in iudicio, an sine novo processu puniri possit, §. falsum, nu. 359. Falsum accipit ut propriè, & strictè in statuto, ibid. nu. 276. Falsum etiam sine dolo temerè deponens, puniendus est, ibid. nu. 312. (nnm. 313). Falsum non dicitur, quod adiuuat primordio veritatis ibid. Falsum deponens in causa capitali contra innocentem, qua pāna sit puniendus, §. falsum, nu. 33. (tit, ibid. nu. 34). Et quid si pro faltuanda vita, vel honore alterius falsum depositu. Falsum deponens, existimans se verum dicere, an pena falsi puniri possit, ibid. nu. 35. Falsum deponens, per verbum, credo, & coniunctus, pena falsi tenetur, §. falsum, nu. 36. (sumitur, ibid. nu. 40). Falsum dicens in uno capitulo, in omnibus falsum dicere praed. Falsum deponens super negativa non coarctata extraordinariè punitur, falsum, nu. 58. (falso, ibid. nu. 60). Falsum deponens extra factum principale, an possit puniri de. Et quando testis tangat negotium principale, ibid. nu. 62. Et an eo casu reprobetur eius dictum, §. falsum, nu. cod. Falsum deponens sine iuramento, extraordinariè punitur, ibid. num. 68. Falsum Clericus deponens, qua pena puniatur, ibid. nu. 7. Falsum deponens sine dolo, an sit puniendus, §. falsum, nu. 265. Et dolus ex qualitate facti, & personatum perpenditur, ibid. num. 266. (num. 267). Falsum depositisse, quis presumitur, Iudicis arbitrio, ibidem. Falsum deponens ad defensam non punitur pena ordinaria, §. falsum, nu. 271. (num. 272). Et quid in mandante, vt falsum testimonium diceretur, ibid. Et testis non examinandus, si falsum dixerit examinatus, an debeat puniri, §. falsum, nu. 273. (ibid. nu. 273). Falsum deponens, vbi est socius criminis, nulla pena punitur. Falsum deponens per torturā excusat à crimine falso, ibidem. num. 291. Et testes condemnati de falso, non præjudicant eos producenti, nec è contra, ibid. nu. 292. Falsum deposituisse testē, scienter presumitur, §. falsum n. 304. Falsum instrumentum Notarius conficiens igne comburitur, §. falsum, nu. 100. Falsū, an committit Notarius, occultans instrumentum, & qua pena puniatur, ibid. nu. 102. Falsum committit Notarius, addens instrumento sine licentia iudicis, §. falsum, nu. 165. Et per errorem addat diuersum à Prothocollo, tenetur sicut lasso ad interesse, ibid. nu. 166. Falsum committit litteras alieno nomine scribens eo ignorante, §. falsum, nu. 223. Falsum capitulum producens, ac super eo testem examinari faciens, coequo examine vvens, & quando puniri debeat quāvis testis posset excusari, ibid. nu. 298. Falsum deponens per metum non excusat, q. 60. nu. 61. Falsus testis quis dicatur, §. falsum, nu. 32. Falsus testis quādo presumatur ex repugnantia, & contrariaitate, ibid. nu. 41. Falsus testis vt dicatur, an sit necessarium probari ipsum fuisse corruptum, §. falsum, nu. 70. (monio, ibid. nu. 73). Falsus testis tenetur ad omne damnum contingens ex illo testi. Falsus testis, vel produceris falsum instrumentum, aut illud conficiens non puniatur de falso, nisi pars petat criminaliter punitri, vel index inquirat de eo delicto, ibid. nu. 252. Resistentia permittitur, quando iudex non obstante iusta applicatione

Ex Claro.

Fama quomodo probetur, §. fi. q. 6. nu. 11. Et an per duos testes tantum, ibid. nu. 12. Et an debeant reddere sufficientem causā scientiæ, ibid. nu. 13. Et an debeant dicere quād illud audierunt à maiore patre populi, ibid. nu. 14. (nu. 15). Et an debeant dicere, quād illud audierunt publicè dici, ibid. Et an debeant nominare eos, à quibus audierunt, ibid. nu. 16. Et quid si non fuerint super hoc interrogati, ibid. nu. 17. Et an debeant scire quid sit fama, ib. nu. 18. Fama an probetur per assertiōnē iudicis, ib. nu. 19. Fama an requiratur, vt sāpē ad iudicis aures ascendat, ib. nu. 20. Et an sola fama sufficiat, an autem requiratur, quod præcedat clausa insipuum, ib. nu. 21. Index quid facere debet, post assumptas informationes super infamia assumpta, ib. nu. 22. Et an reo petenti danda sit copia indiciorum super fama assumpitorum, ib. nu. 23. Fama an probetur per illa verba, fama publica, præced. §. fin. q. 31. num. 10. Fama, & vnu testis de visu an plenè probet in cri. §. fi. q. 63. n. 10. Ex Additionibus.

FAMA quomodo probetur per testes, q. 6. nu. 2. Et quibus magis sit credendum, si ab una parte affirmatiuè, ab alia negatiuè fuerit probara, ib. nu. 3. Et fama faciat semiplana probationem in criminali, ib. nu. 4. Et an testes super fama reddentes causam scientiæ de auditu faciant indicium, q. 66. nn. 5. Et an probent si deponant se audiuisse publicè dici, ib. nu. 6. Et an debeant nominare eos, à quibus audierunt, ib. nu. 7. Et quid si decem testes de ea deponant, ibi. nu. 8. Fama an sit res fragilis, ibid. nu. *2. (ibi. nu. *3). Testes probantes famam debent esse omni exceptione maiores, Duplici fama probata, quæ præualeat, ib. nu. *5. (q. 6. n. 9). Fama non formiter probata coadiuuat probationem iam factas, Fama orta ab habente interesse in causa, nihil operatur, ibi. nu. 10. Fama posterior probata elidit priorem contrariam, ibid. na. 11. Et quid si eodem tempore concurent, ibid. nu. 12. Et an testes debeant scire quid sit fama, ibid. nu. 13. Fama, an sit sufficiens indicium ad torturam, q. 21. nu. 1. Fama est magnum indicium in delictis nocturnis, ibid. nu. 2. Fama in critinibus an probet plenè, vel semiplenè, ibid. n. 4. Fama cum teste de visu an probet, ibid. nu. 4. Fama probari potest, matrem à filio fuisse percussam, q. 21. n. 5. Fama an sufficiat ad condamnam, ibid. nu. 8. Fama publica in statu Ecclesiastico plenè probari in quibusdam delictis, ibid. nu. 9. (ibid. nu. 10). Fama cum denunciatione sindici facit indicium ad torturam, Fama bona quando præualeat male, vel è contra, ibid. 12. Fama bona in genere tollit malum in genere, q. 60. sub nu. 86. Et bona in specie tollit malum in genere, ibid. Ac operatur, vt reus iniustus puniatur, vbi non apparet de alijs delictis ioidi. Et quæ indicia tollat ibid. Fama cum administris in his, quæ difficiili sunt probationis, plenè probat, q. 63. nu. 8. Fama sola sufficit si est difficillima probatio, ibid. nu. 9. Fama bona quid operetur, q. 60. in. 86. Fama bona in genere an præferatur male in specie, ibid. nu. 87. Fama mala quando iungatur cum alia specie probationis, ibid. num. 90. Fama mala debet probari in specie, ibid. nu. 91. Fama sola sufficit in causa pacis rupra, q. 47. nu. 27. Et contumacia in statu Ecclesiastico, ibid. nu. 28. Fama mala indicium quomodo tollatur, q. 60. nu. 89. Familia officialis, ac possit impune resistenter interficere, l. 5. §. fi. q. 16. nu. 1. & 5. (ibid. nu. 2). Familia officialis debet portare signa iuxta solitum religiosum. Occidens Nuntium qualiter teneatur, ibid. nu. 3. (num. 4). Executio dicenti le haberet commissionem an credatur, ibid. Berroarijs an licet vulnerare fngientem pro causa pecuniaria, ibid. nu. 6. Resistentia permittitur, quando iudex non obstante iusta applicatione

Practicæ Criminalis.

Iatione procedit ad executionem irretractabilem, ibid. nu. 7. Femina potest iurare, sicut masculi, si dāno dato, q. 82. sub nu. 29. Resistere quis dicatur, ibid. nu. 8. Femina habilitata per statutū non facit inditū ad torurā, q. 21. Et quid in statu ecclesie, ibid. nu. 20. (nu. 19). Resistere quando licet, ibid. nu. 10. Fideiubens pro vulnerante, an teneatur morte secuta, q. 46. n. 8. Fideiubens de non offendendo, an possit condemnari ex contumacia principalis, q. 47. nu. 26. Fideiubens pro accusatore de reficiendis expensis in casu succubentia, an teneatur si causa fiat deferta, q. 18. nu. 1. Fideicommissum factum in casu quo hæres cōmitat delictum, an dicatur factum in fraudem fisci, q. 78. nu. 38. Et quid in crimen læsa maiestatis, ib. nu. 39. Et quid de legitima, ibid. nu. 40. Fideiussio an transeat ad hæredem, §. fin. q. 46. nu. *51. (nu. 75). Fideiussio nō valet, nisi præstetur officiali, vel Notario, quest. 46. Fideiussio de representando corā uno Iudice, an transeat ad successorem, ibid. nu. 78. Et an in causa appellacionis, ib. nu. 79. Fideiussio coram Iudice incompetenti est nulla, q. 46. nu. 80. Priuatis convocati per Curiam ad capiendum malefactores, non consequntur præmium, ibid. nn. 19. Berroarijs sunt concedenda præmia, vbi adest multitudine bannitorum, ibid. nu. 21. Xillis V. P. M. præmia conciliat etiam berroarijs capientibus bannitos, ibid. nu. 22. Statutum puniens præsentantem bannitum, habet locum in capiente banni umante statutum, ibid. nu. 23. (ibid. n. 24). Latro capiens socium latronem, non debet habere præmium, Præmium cui debeatur, si duo simul concurrant ad capiendum bannitum, ibid. nu. 25. Fideiussio probat etiam sine scriptura, ibid. nu. 83. Fideiussio est strictissimè interpretanda, ibid. nu. 84. Fideiussio facta penes acta fauore fisci, an valeat, q. 46. nu. 85. Fideiussio sine scriptura, quando dicatur facta penes acta, ibid. Et apud acta videatur facta officiali, vel parti, & in dubio offi. ib. Fideiussio de representando, si non sit scripta non obligat ultra duos menses, ibid. nu. 88. Fideiussio de representando quando transeat ad hæred. ib. n. 91. Fideiussio de soliendo iudicatum, au ex parte et ab oluto reo in prima instantia, ibid. nu. 92. Fideiussio de iudicio sibi quomodo sit capienda, q. 46. nu. 93. Et an expirat lata sententia, ib. nu. 94. Et an perempta instantia, ibid. nu. 95. Et quid si adest clausula toties, quo tales, ib. nu. 96. Fideiussio præstata oratione durat duobus mensibus, in scriptis perpetuo, q. 95. nu. 3. Fideiussio in iudicio sibi toties, quoties finitur perempta instantia, q. 51. num. 28. Familias officialis debet portare insignia iuxta solitum Regimini, nis, ibid. nu. ... Familares qui dicantur, q. 35. n. 19. Familii clericorum, & episcoporum an gandeant privilegio fori, q. 36. nu. 3. Famulis Curia afferentibus se inueniente aliquem cum armis an credatur, q. 82. nu. 61. Et an ex ea relatione possit venire ad condemnationem, ibid. Et quid si reportus cum armis aufugerit in domum, an possit extrahi, ibid. nu. 62. Famulus, vel nuncius nō restituens pecuniam Titio, cui deferendā dominus tradiderat, an fortum committat, §. furtum, n. 5. Famulus aufugiens, an censetur coniunctus de furtu, q. 66. n. 7. Famulus an præsumatur delinquere de cōsensu domini, q. 89. n. 7. Et quando obligat suum dominum, ibid. nu. 8. Et an exhibendo famulum dominus liberetur, ibid. nu. 9. Famulus exterritus stans ad feruīta alicuius an dicatur habitator illius loci, q. 39. nu. 9. Famulus Iudicis delegati, si delinqutat, per quem puniatur q. 38. Famulus fugiens a domino, an præsumatur res amissas subtraffi, §. furtum, nu. 6. Farina lapsus, q. 2. n. nu. 99. Farinac. impugnat, q. 59. nu. 43. q. 64. nu. 35. & q. 94. nu. 99. Farinac. error, q. 59. nu. 43. Felynus impugnat, q. 98. nu. 6. Feriae vnde dicta, q. 97. nu. 9. (tiuam, q. 68. nu. 9. Fatus præsumitur animatus, idè reus tenuit probare negationem, q. 46. nu. 99. Feudum an veniat in confiscatione bonorum, §. fi. q. 78. sub Ex Addicionibus. (q. 78. nu. 134). Feudum confiscatum an applicetur Domino, vel Principi, Et quid de bonis confiscatis ob crimen bætis, ibid. nu. 135. Et quid ob crimen læsa Maiestatis, ibid. nu. 136. Feudatarius non posse ita puniari possessione feudi à Principe, nisi coniunctus de delicto per sententiam, ibid. nu. 20. Ex Claro. (num. 7). Feudator non tenetur presentare bannitum etiam cum salvo. Et quid si priuatis fiat clericus, ibid. nu. 101. Et quid si denuo delinqutat, ibid. nu. 102. Fideiussor non teneatur presentare reum alio Tribunal, quam eo, quo fuit facta obligatio, q. 46. n. 103. Et quid si reus fuerit captus, & postea aufugit, ibid. nu. 104. Et quid si iudex fuit in causa ne reus presentares, ibid. nu. 105. Fide-

Index

Fideiussor defensendo in criminalib. non potest suscipere defensiones rei, sed solū petere inducias ad præsentan. q. 46. n. 107.
 Fideiussor non præsentans reum, ultra panam debitam fisco, an teneatur etiā parti ad interesse, ibid. n. 109.
Et I. fancimus. C. de fideiussor an procedat in promissione iurata, ibid. n. 108. (q. 47. n. 30.)
 Fideiussor potest se defendere non obstante contumacia princip. Fideiussor an possit allegare nouam causam, ib. n. 55.
 Fideiussor de reficiendis expensis in casu succumbentia non tenetur ad expensas, ad quas fuit accusator condemnatus ob remptionem instantia, q. 62. n. 9.
 Fideiussor de representando si panam soluerit, ob non representationem potest solutum repetere à fisco, qui reo principalis successit, q. 95. n. 1.
 Fideiussor liberatur confiscatis bonis principalis, ibid. n. 2.
 Fideiussor solvens non obstante appell. interposita per principalem, debet confervari indemnis, si appell. nec iuerit, ibid. n. 6.
 Fideiussor clericus de iudicatum soluendo coram laico, corā quo iudice sit conuenientibus, ib. n. 7.
 Fideiussor debitotis, cuius bona fuerunt confiscata, non per hoc est liberatus, q. 78. n. 156.
 Fideiussor accusatoris de expensis in casu succumbentia pro desertione causa non tenetur, q. 18. n. 1.
 Fideiussor de tuto carcere an teneatur ad pñam, si indebetē carceratus aufgerit, q. 21. n. 98.
 Fideiussor, quod carceratus non aufgerit, tenerit ad panam, licet custos culpa aufgerit, ib. n. 102.
 Fideiussor carcerati de non discedendo, an teneat nr ad panam, si custos dissimilata licentia iudicis cum ad discedendum induxit, ib. n. 103.
 Fideiussor carcerati de nondiscedendo ob aliquam iustam causam, an teneatur ad pñam recurrente carcerato ad superiori, ibid. n. 109.
Et quid si recurrit ad amicum superioris, & quid si adest clausula de non discedendo, etiam non recurrendi ad superiores, q. 21. num. cod.
 Et an puniēndus sit carceratus alia pñam, ib. n. 110.
 Fideiussore nō existente soluendo, cuus sit per culm. q. 46. n. 1. 7.
 Fideiussores de repræsentando, non habet beneficium excusio- nis, q. 46. n. 43.
 Fideiussor non possunt se excusari etiā pñi representand. veniret capitaliter puniēndus, ib. n. 65. (ibid. n. 66.)
 Limita si per Imperatorem comminata mors reo, & ille aufgerit, Amplia etiam si promisit, non obstat. quacunq. causa etiā de no- tio superuenientia, ib. n. 67. (q. 46. n. 85.)
 Fideiussores debent dari pro quo libet inquisito in Regn. Neap. Fideiussores in Regno Neap. teneat infolidum, licet non fuerit dictum in promissione, ib. n. 86.
 Fideiussores rei, qui pro pace seruanda fideiusserunt, preferuntur fisco fructibus bonorū subiectorum fideicommiss. q. 78. n. 37.
 Idem de fideiussor de repræsentando, ib. n. cod.
Fides in testibus est arbitria, s. f. l. f. l. n. 50.
 Fides tacita quando dicatur a commodari, q. 79. n. 3. (n. 130.)
Filiae condemnatae de crim. l. a. Maiest. legitima quata sit, q. 78.
 Filia exulata a statuto, an debeant paci interuenire, q. 8. n. 62. *Ex Claro.*
Filius fam. an possint accusare, s. f. n. q. 14. n. 5.
 Filii legitimi an possint accusare de morte parentū, s. f. q. 14. n. 26. *Ex Additionibus.*
 Filii appellatione, an veniat nepos, q. 86. n. 30.
 Et an in legitima impotentia bona extra territorium, ib. n. 31.
 Filii positi in conditione quando faciunt deficere conditionē fa- uorem ipsorum, vel fisci, q. 78. n. 36.
 Filii bonis publicis an reseruerit aliquid patri, ib. n. 122.
 Et quid in crim. l. a. Maiest. ib. n. 124.
 Et quid de filiabus, ibid. n. 125.
 Filii culpa parentum in duodecim casibus puniuntur, q. 86. n. 18.
 Filii banniti alimenta non debentur, fisco, q. 78. n. 109.
 Filii nondum nati, nec concepti tempore pacis an cōptchendantur in pace, q. 47. n. 41.
 Filii quando teneantur alere matrem amittentem dotē propter adulterium, s. adulterium, n. 22.
 Filii reseruata portio debetur viuente patre, q. 78. n. 128.

Practicæ Criminalis.

Fiscus in obtinenda restitutione vitur iure minoris, ibid. n. 32. *Fiam. Chart. lapsus, q. 2. num. 13.*
 Fiscus est successor illius, qui ad suum fauorem est prohibitus alienare, si delinquat, q. 78. n. 42. *Flamm. Chart. impugnatur, q. 49. n. 35.*
 Quid si est prohibitus inter viatos, ibid. n. 43. (num. 71.)
 Fiscus an detrahatur trebellianicam, ibid. n. 44. *Fodiens prope muros Giutatis quomodo puniatur, quæst. 68.*
 Foller. error, q. 49. n. 43. *Foller. impugnatur, q. 45. n. 23.*
 Fornis an teneatur ex delatione armorum, q. 82. n. 76. *Fornis quis dicatur, ibid. n. 85.*
 Fornis non dicitur nobilis, q. 60. n. 93. *Fores carceris frangens, ut ibi detenti fugiant, quia pena puniatur, s. f. q. 21. n. 62.*
 Forindicatus in Regno Neap. non appellat, nec admittitur ad probandum innocentiam, q. 94. n. 8. *Forma libelli contra iudicem male iudicantem, q. 83. n. 10.*
 Poterit tamen dicere de nullitate fornicationis, ibid. *Ex Claro.* (tio, n. 1)
 Fiscus an succedat condannato in omnibus iuribus ad extraneos hæredes transiuntibus, ibid. n. 13. *Clericus notoriis fornicator an sit ipso iure suspensus ab officio, Quæ sit pena fornicationis, ibid. n. 3.*
 Fiscus an succedat in ius adiundi, ibid. n. 116. *Et an cū meretrice, ibid. n. 2.*
 Fiscus succedit in hereditate patris in Regno Neapolit. pro rata qua filius successisset, ibid. n. 118. *(ibid. n. 4.)*
Et quid pater in Regno prædicto non molestatur pro filiis de linquentibus, ibid. n. 119. *Clericus notoriis fornicator an sit ipso iure suspensus ab officio, Qui sint coitus damnatus damni, ibid. n. 5.*
 Fiscus succedit in nomine debitoris existente in alieno territo- rio, ibid. n. 139. (num. 146.)
 Fiscus non habet ius accrescendi, nec est propriæ hæres, ibid. *Cencubinus an sit de iure prohibitus, ibid. n. 6.*
 Fiscus non habetur pro omnia loco hæreditis, ibid. n. 154. *Et an possit puniri per indicem secularem, ibid.*
 Fiscus non est necessarius successor, ibid. n. 155. *Et quæ sit pena tenentis concubinam, ibid.*
 Fiscus non tenetur si succedat in quota bonorum, ibid. *Et an tenens eodem tempore duas concubinas, vel vxorem, & concubinans sit infamis, ibid.*
 Fiscus non potest dicere creditoribus, vt satisfaciant sibi de alijs bonis non confiscatis, ibid. n. 158. *Plura requiri ad hoc, ut dicatur concubinatus, ibid. n. 10.*
 Fiscus non tenetur ad debita contracta per confiscationem, ibi- num. 161. *Coitus cum virgine est punibilis, ibid. n. 11.*
 Fiscus potest cogere Notarios ad exhibendum instrumenta, ibi. *Et quid si sit cum puella nondum viri potente, ibid. n. 12.*
 Fiscus non tenetur creditoribus condemnati in certa summa pecu- curia, ibid. n. 164. *Coitus cum puer an sit punibilis, ibid. n. 13.*
 Fiscus possessor rerum vacantium an teneatur pro obligatione extra territorium, ibid. n. 165. *Coitus cum nupta an sit punibilis, ibid. n. 14.*
 Et an ad expensas litis, ibid. n. 166. *Coitus cum vidua an sit punibilis, ibid. n. 15.*
 Et an ad alimenta filiæ, ibid. *Coitus cum affine an sit punibilis, ibid. n. 16.*
 Et an ad legata, & sive i commissione, ibid. *Coitus cum Monial an sit punibilis, ibid. n. 17.*
 Fiscus conuenit a creditoribus vti possessor, & ideo non tene- tur vtra vires hæreditatis, q. 78. n. 168. *Mulier si coierit cum Presbytero, an dicatur committere sacri- legium, ibid. n. 18.*
 Fiscus in quæstis post sententiam omnibus præfertur, ibi. n. 169. *Vassalus commissens se cum domina, an puniatur, ibid. n. 19.*
 Et in quibus bonis rei, pro expensis factis, in eo capien. ibide- num. 170. *Coitus mulieris cum proprio seruo, an sit punibilis, ibid. n. 20.*
 Fiscus an restituarit sub praetextu, quod nunc habet noritiam de- licti, q. 51. n. 15. *Dominus commissens se cum subdita, an puniatur, ibid. n. 21.*
 Fiscus pace fracta an agit ad pñam nomine partis l. a. s., absque mandato, neque etiam suo, si fisci nomine non fuerit accepta- ta, q. 47. n. 38. (receptio, q. 46. n. 76.) *Officialis carnaliter cognoscens mulierem sibi sublitan an pu- niatur, ibid. n. 22.*
 Fiscus non agit nisi obligatio sit facta sibi, vel alij suo nomine. *Tutor cognoscens carnaliter pupillam, an puniatur, ib. n. 23.*
 Fiscus in cūilibus non potest agere ex officio, ibid. *Cultus carcerum cognoscens carnaliter mulierem carceratam punitur, ib. n. 24.*
 Et ad eius fauorem non sit exactio penarum conuentionalium, per partem non accusatarum, ibid. (ib. n. 27.)
 Fiscus potest appellare à minoritate pñam, q. 57. n. 23. & q. 94. *Iudæus cognoscens carnaliter mulierem Christianam, an sit pena mortis puniendus, ib. n. 25.*
 Fiscus in Regno Neap. non appellat, q. 94. n. 32. *Coitus cum bruto animali qua pena puniatur, ib. n. 27.*
 Et quomodo ei succurratur, ibid. *Coitus cum mortua an sit punibilis, ib. n. 28.*
 Fiscus in criminalibus an restituatur, ibid. n. 33. (& n. 36.) *Mulier inter se concubitus, qua pena puniatur, ib. n. 29.*
 Et quid si sit lata sententia prævaricatione, vel collusione, ibid. *Rapius, qua pena puniatur, ib. n. 30.*
 Fiscus Episcopi an habeat bona, quando laicus committit crimē Ecclesiasticum, q. 80. n. 1. *Vxores duas, vel duos maritos, vel plures ducens, qua pena pu- niatur, ib. n. 31.*
 Fiscus potest diuidere rem sibi applicatam cum alio, & illi alij datur electio, q. 95. n. 23. (sit ipsius fisci, ibid.) *(ib. n. 32.)*
 Et alienare re communem in iusto socio, etiam quod minor pars. *Et quid si vir credens virum suum mortuum esse alium ducat, Coitus cum violentia commissi grauius sunt puniendi, ib. n. 33.*
 Fiscus cōcurens cum aliquo in pignore potest alienare pignus, & anterioribus creditoribus satisfecere, & sibi residuum rei- tener e, ibid. *Ex Additionibus.*
 Fiscus potest alienare rem communem, & cum Ecclesia, ibid. *Fornicatio quō probetur, & præsumatur, s. fornicatio, n. 1.*
 Etiam quod sit diuidua, ibid. *Fornicatio per vim cum meretrici est punibilis, ib. n. 2.*
 Non tamē quod habet solum vñum fructum, ibid. (fortes, ibi.) *Et in Regno Neap. vim inferens meretricibus capite puniuntur, Fornicationis pena qua sit ib. n. 4.* (ib. n. 3.)
 Fiscus in alie natione rei communis debet prius interpellare con- ciliab. *Rapiens in honestam mulierem, qua pena puniatur, ib. n. 40.*
 Fiscus non potest rem alienare habita fide de precio, & nō præ- cedentibus substationibus, ibid. (cui debetur, ibid. n. 26.) *Forum quod modis quis fortior, q. 39. n. 11. & q. 35. n. 4.*
 Fiscus non potest impedi quin soluat pars pñam priuaro, *Forum ratione delicti quomodo competit, q. 38. n. 3.*
 Fiscus non potest impedire quin soluat pars pñam priuaro, *Forum competit ratione delicti, etiam quod delinquens ex priu- legio non possit renunciare pro delictis, nisi coram uno Iudice ib. n. 3.*
 Frater fideicommissarius sub conditione mortis amittit fideicom- missum fratrem occidat, s. homic. n. 57. *Frater potest alienare rem communem, & cum Ecclesia, ibid.*
 Frater admittitur ad probandum innocentiam fratris, q. 24. n. 132. *Frater testificari contra fratrem in maioribus criminib. & in de- fectu aliarum probationum, q. 24. n. 136.*
 Frater testificari contra fratrem in maioribus criminib. & in de- fectu aliarum probationum, q. 24. n. 136. *Ex Claro.*
 Fiscus non potest impedi quin soluat pars pñam priuaro, *Fraus quomodo probetur, s. fin. q. 78. n. 17.*